

Ето какъ става това. Да предположимъ, че трѣбва да се направи бутилка. Работникътъ туря мѣхура въ формата (калѣпътъ) и духа съ трѣбата, докато мѣхурътъ изпълни формата. Когато бутилката изстине, лесно може да се извади отъ формата, която е направена така, че да може да се отваря.

Чрезъ издуване се правятъ и най-сложнитѣ форми.

Надуването на стъклото е тежка и вредителна работа. Поради това въ много фабрики, особено за издуването на голѣми предмети, си служатъ нѣ съ човѣшки духания, а съ други механически надувателни апарати. Преди двадесетъ години сж изнамѣрени машини за издувания на бутилки. Чрезъ такава машина се изработватъ до 20,000 бутилки на день.

Следъ издуването на стъкленото издѣлие, трѣбва много умѣло да стане изстудяването.

Ако разтопимъ стъклена прѣчка на огъня и оставимъ да капне капка отъ стъклото въ студена вода, ще получимъ прозрачна твърда сълза. Достатъчно е тази сълза да бжде слабо одраскана, и тя веднага се раздробява на ситенъ прашецъ. Ето колко нетрайно е стъклото, ако бжде изстудено бързо.

За да направимъ стъклото по-трайно, трѣбва дълго време да го държимъ въ особна пещъ, гдето да изстива твърде бавно. Нѣкои стъклени издѣлия, напримѣръ: чаши, чашки за ракия и вазички, следъ изработването имъ се изглаждатъ и излѣскватъ, за да станатъ гладки и блестящи.

Твърде често, вмѣсто да се издуватъ предметитѣ и сетне да се излѣскватъ, просто се отливатъ, както се отливатъ предметитѣ отъ чугунъ. Отлива-